

ÓLAVSØKURÓÐUR

OKKARA SAMBA

Tjóðarsilvurið

Poul Clementsen

Um kvöldarnar, seint um várið, áðren flymo-fepurin hevur lagt seg sum eina dýnu yvir býin, og tú valla hoyrir mannamál fyri gras-trimmarum, hoyri eg ofta glefsini av róðursmonnum og kvinnum, ið kýta seg al-goyst niðri á vágni.

Tá reisi eg meg oftast upp; seti spakan frá mær, rætti ryggin og síggi tey fyri mær eina løtu. Smilist við tankan um hetta ofta lætta, lágvaksna og harðmælta bakbeistið afturi í rong. Sjálvt um geylini boða frá, at bert 30 tøk eru eftir, og at perluportrið stendur viðopið, eru altíð nøkur eyka tøk eftir.

Nú munnu tey verða komin árað Viðarnes, tí rópini tagnaðu. Tey fóru aftur um oljutangarnar. Lítla løtu seinni hoyrist ein onnur rødd. Ymisk frá teirri fyrri, og ein heilt onnur falsett, men minst líka eldhugað. Tað er hesin eldhugurin, sum er so bergtakandi. Hvat er tað, sum fær okkara besta ungdom at velja sár, pínu og kaldar skvampar, fram um flógvar kondideplar við hamstarahjólum, syntet-iskum gúlarótadrykkum og flatskíggjum? Sneditt, ha?!

Fleiri av okkum hava eis-

ini okkara egna yndisbát at halda við. Tá ið so útvarpið sigur frá onkran stevnudag, kunnu vit fylgja við og antin iðra okkum saman við teimum ella fegnast fyri okkum sjálvi. Tá serføroyska ítróttin verður útvarpað, fáa vit eitt sindur av mentan tann vegin. Tað lögna er jú, at kappróðrarfólk eru mentanarberaruttan at leggja so nógv í tað. Tey flestu hugsa so at siga ikki um tað. Men ímynda sær eina ferð, at føroyskur kapp-róður helt uppat. Hevði tú so saknað tað íkastið, sum júst hendan ítróttin gevur? Sjálv-ur haldi eg, at tað hevði verið tunnligtuttan.

Men kappróður sum mentanaríkast hevur so sanniliga kapping. Væl marknaðarførd nøvn sum Messi og allir hinir er so nógv lættari atkomulig ítrótt. Tað er so vælsignað lætt at sita ein dag ella eitt kvøld í ivaveðri og fáa tað heila borðreitt inn í stovuna. Eitt ótal av mínum kenningum viðmerkir á facebook líkt og ólíkt – í smálutum – um heimsstjórnum í fótbólti.

Tað mugu tey um, men eg hugsar bara, at tað er so lætt og fordummandi, tá tað er í heilum, fyri ikki at siga hvørja viku. At vera serfrøð-

ingur heima á sofuni hevur ongantíð flutt nakað sum helst. Tí ivist eg í, at júst handan passiva dyrkanin av marknaðarførdari ítrótt hevur uppiborið so stórt pláss í gerandislívinum hjá heilt nógvum fólki. Higartil eru vit spard fyri, at Copa del Rey er spæld ólavsøkuaftan, men eg havi varhugan av, at tað hevði verið tómligt á Tinganesi, um so varð.

Nei tú. Vit hava ger-so-væl at halda øllum okkara ungu til, so tey halda fast um tjóðarítróttina fyri teirra egnu skyld. Tí tá ljósini á Anfield verða sløkt, er tað ikki ein kleyv har á leið, ið veit, hvat Føroyar er. Enn minni, hvar vit eru. Kappróðurin eiga vit og bara vit; og at eiga nakað, tað pliktir.

Tað pliktir, júst sum við móðurmálinum, merkinum, tjaldrinum og tjóðarsam-leikanum. Tað eigur at fáa tín stuðul, tína nærveru og tína verju. Tað, at vera ein lítill tjóð; tað, at vera føroyingur, er ikki eitt time-share ævin-týr undir hentleikaflaggi.

Kappróður er ikki fyri zapparar. Kappróður er ikki fyri sofaserfrøðingar. Kapp-róður er harður, og fyri mær er kappróður ímyndin av einari lítla tjóð, mitt úti í Atlantshavi.

Í Homlulandi fáa øll børnini gullmedalju

Sjúrdur Gullbein

Til ólavsøkuróðurin sleppa børnini í ókeypis barnaland, sum verður fyriskipað á bryggjuni við havnarskrivstovuna, beint við róðurin.

Kappróðurin skal savna alla familjuna á ólavsøku. Hetta er stavnaldið hjá Áhugafelagnum ólavsøkuróðri, sum fyriskipar tiltakið kring sjálfvan FM-róðurin. Farið verður til verka longu í ár við einum barnalandi, sum í røttum róðraranda hevur fingið navnið Homluland.

Lærandi, upplýsandi og stuttligt

Homluland er back to basics. Her verður skapt eitt einfalt umhvørvi, har børnini sleppa at spæla og fordjúpa seg í leiki og smáum kreativum verkstovum. Tey kunnu læra at bregda og fáa ein vakran homlulokk í hárið, og tey kunnu perla, klattra, hoppa band, lakka paradís, krita, blása sápubløður, koyra mánabil og annað mangt.

Í Homlulandi verður eisini ein rættiligur róðrabátur til børnini at dreymarógva í, og nøvn verða sett á ymsu lutirnar í bátinum, so at børn og vaksin kunnu lesa um nøvnini á einum føroyskum báti.

Hugskotið at gera eitt back to basics barnaland stavar frá sjálvum kapp-róðrabátinum. Tí júst sum í bátinum er einki disko og eingin elektronikkur. Homluland er bara rátt tilfar, hugflog og handakraft.

Øll børnini kunnu fáa eina gullmedalju

Fólkameingið kann vera stórt til kappróðurin, og eitt barn kann skjótt blíva burtur í mongdini. Hesum verður ansað eftir í Homlulandi, og børnini fáa tí móguleikan at gera sær eina gullmedalju at hava um hálsin. Á medaljuna verða navn barnsins og eitt telefonnummar skrivað á, so at lætt er at fáa fatur á foreldrunum, um tey missa barnið burtur. Um so verður, verður kunning

um barnið givin í hátalar-unum, sum varpa út kapp-róðurin.

Í Homlulandi kunnu børnini eisini keypa sær eina koppakøku og okkurt at drekka, um tey tystast í leiki, eins og tey kunnu keypa sær eina lýsiballón. Ja, tú las rætt, eina ballón, sum lýsir! Eisini hesin parturin hevur fingið eina róðrarkrúllu, tí bæði koppakøkur og ballónir hava sama lit sum tey trý kappróðrarfeløgini – reyðar, bláar og hvítar, sum so vakurt skapa tjóðarlitir okkara.

Hugskotið um Homluland er skapt, og til ólavsøkukappróðurin skal tað standa sína fyrstu roynd. Eydnast tað, verður konseptið víðariment, so at tað kann gerast ein fastur partur av ólavsøkuroðrinum.

Stað: Sunnan fyri havnarskrivstovuna
Kostnaður: ókeypis.
Opið: 28. juli kl. 13.00-17.30.
Aldursmark: 2-10 ár.
Parkering fyri barnavagnar: Ja

spurturin

søkugleðini. Í ár fer tann fantastiski Klaksvíkingurin at bjóða tí ikki minni fantastiska Drekanum Reyða av. Ein veit ongantíð, hvat hendir, og ólavsøkuróðurin er tí sjálv kulminatiónin í kappróðri.

Tá ið fleiri eru um boðið

Í fyrri helvt av 90´unum var Skálabaturin stjørnutíggjumannafarið, sum altíð blandaði seg upp í kappingina um føroyameistarateitið og vann trý á rað. Í 1996 vóru tó fleiri, sum bjóðaðu skálamonnum av Havnarbáturin legði nógv

fyri, og Vestmenningur var góður sum altíð. Nýbygd Kjøllur var eisini ein vandamikil outsidersi. Skálabaturin og Vestmenningur byrjaðu kappingarárið best. Fyrstu stevnurnar vóru 2000 metrar, har teir vóru stinnastir. Tríggjar vóru tó 1000 metrar, og á hesum teininum kom styrkin hjá Havnarbátinum og Kjølli fram. Teir skiftust um at vinna, og á ólavsøku var stóðan tann, at ikki færri enn trý tíggjumannafar kundu gerast føroyameistarar – Havnarbáturin, Skálabaturin og Vestmenn-

ingur. Havnarbáturin vann ólavsøkuna og streyk av stað við øllum eftir eitt ótrúliga spennandi kappingarár.

Spennungurin á ólavsøku stendur um so nógv. Í summum færum um føroyameistarateitið, í øðrum færum bara um at vinna ólavsøkuna, tí føroyameistarin er funnin frammanundan. At vinna ólavsøkuna er tó ríkiligt í sjálvum sær, tí vinnarin fær heiður og æru og er kongur inn til næstu ferð. Um tað stendur ólavsøkuróðurin – til síðsta tak.

post@sosialurin.fo